

om dem er under Trykning i D. G. U. II. R. Nr. 53. Magnetische Messungen im südwestlichen Dänemark von A. EBERT. En populær Fremstilling findes i »Naturens Verden«s Oktober-Hefte 1931, S. 360: Hvor skal man søge efter værdifulde Raastoffer i Danmarks Undergrund? Af VICTOR MADSEN.

Derefter skildredes Professor OLAF HOLTEDAHL'S Fund af Permformationen i Oslofeltet, se Norsk Geologisk Tidsskrift, Bd. 12, S. 323, Oslo 1931, og et kort Referat i »Naturens Verden«s Oktober-Hefte 1931. Professor HOLTEDAHL havde velvilligt stillet nogle Lysbilleder af Forekomsten ved Asker og af de fundne permiske Planteforsteninger til Foredragsholderens Raadighed.

Foredragsholderen kom derved ind paa Spørgsmaalet om Perm-Aflejringers Tilstedeværelse under Danmarks Skrivekridt og derved til lige paa en Omtale af Muligheden af at finde værdifulde Raastoffer i Danmarks Undergrund; omtalte dels Forholdene ved Petrolumsforekomsten mellem Heide og Hemmingstedt i Holsten og dels Resultaterne af JOHS. ANDERSENS og HILMAR ØDUMS Undersøgelser af saltholdigt Grundvand paa Sjælland og Lolland-Falster (D. G. U. II. R., Nr. 52). Endelig meddeltes paa Grundlag af et Foredrag af Erster Bergrat H. WERNER i Celle: Die Aufsuchung von Erdöllagerstätten. (Erdöltagung in Hildesheim 1927. Herausgegeben von FR. SCHÖNDORF. Hannover 1929), at Tysklands Olieproduktion, som i 1926 beløb sig til 95 326 Tons, kun dækker 5—7 % af Behovet. Olien produceres i Wietze-Steinförde, Hänigsen-Nienhagen, Ölheim og Ölsburg-Oberg, Forekomster, der har været kendte i Aarhundreder som »Teerkuhlen«, i hvilke Raoolien kom op i ringe Mængde og blev anvendt som Vognsmørelse; den stiger op gennem Dislokationsspalter. I Nord-Hannover, Rumænien og Texas er Olien knyttet til Salthorste. I Nord-Hannover findes Salthorstene fortrinsvis, hvor den hercyniske Retning skærer den rhinske Retning. Andre Steder findes Olien, hvor de geologiske Formationer danner Sadler eller Kupler. Man har ofte ment at kunne finde Olieforekomster ved Hjælp af Ønskekviste, og dette er ikke saa umaadelig vanskeligt i Randen af bekendte Olieforekomster. Ved Steinförde roste en Oliesøger sig af, at der var fundet Olie efter hans Paaavisning, men han omtalte ikke, at det var mislykket paa 5 Steder, hvor han havde angivet, at den skulde findes. Bedømmelsen af Metodens Brugbarhed maa ske i Egne, hvor der ikke forhen er fundet Petroleum. I Bergrat WERNERS Distrikt havde man boret 25 Steder efter Oliesøgeres Angivelser, og kun et af Stederne fandt man saa meget Olie, at den maaske kan udnyttes. Boringerne havde kostet ca. 5 Millioner Reichsmark. Den bedste Metode var at udføre »Flachbohrungen« og maale Temperaturen i disse for hver 25 m. Ved Olieforekomsterne er nemlig det geotermiske Maal kun 18—21 m. Hvor Temperaturen stiger stærkest, skal man saa udføre en Dybdeboring. 20 Flachbohrungen til en Dybde af 200 m koster nemlig ikke mere end een Dybdeboring til 1000 m, saa det er for Tiden den billigste og den bedste Metode.

Hr. Troedsson udtalte i Anledning af Foredragsholderens Referat af Prof. HOLTEDAHL'S Opdagelse: Föredraganden hade understrukt den